

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1057/2549

บริษัท เอ็น.ซี.ซี. แมนเนจเม้นท์ โจทก์ แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด บริษัท เยาววงศ์ จำกัด จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ระฎาการ มาตรา 81

ย่อ / หลักกฎหมาย

การขายทรัพย์สินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 321) พ.ศ. 2541 มาตรา 3 (6) มิใช่หมายความว่า ทรัพย์สินที่ขายต้องเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้จัดการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ต. ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการโดยนำสิทธิการเช่าที่พิพาทซึ่งเป็นทรัพย์สินของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ต. ออกขายทอดตลาด เมื่อโจทก์เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ขายทอดตลาดแทน ก็ต้องถือว่าเป็นการดำเนินการขายโดยองค์การเพื่อการปฏิรูปสถาบันการเงินนั่นเอง ย่อมมีผลให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ต. มิต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 3 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในป.ระฎาการว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534 โจทก์ไม่ต้องรับผิดชอบชำระภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร แม้จำเลยจะมีข้อตกลงกับโจทก์ตามสัญญาจะซื้อจะขายสิทธิการเช่าว่าจำเลยจะเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีต่างๆ แทนโจทก์ โจทก์ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องเรียกให้จำเลยชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่มพร้อมดอกเบี้ยที่โจทก์ชำระให้แก่กรมสรรพากรแก่โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์ได้รับการว่าจ้างจากกรมการ้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินให้ดำเนินการขายอสังหาริมทรัพย์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินให้แก่บุคคลทั่วไปโดยวิธีการขายทอดตลาดและหรือวิธีการแข่งขันราคาแบบอื่น เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2542 จำเลยซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูลสิทธิการเช่าได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายสิทธิการเช่าพื้นที่สำนักงานชั้น 3 และชั้น 4 อาคารเดอะแกรนด์ไชน่าเทรดทาวเวอร์ แอนด์โฮเต็ล รวม 10 ยูนิต อันเป็นทรัพย์สินส่วนหนึ่งของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) ซึ่งอยู่ในการดำเนินการขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในราคา 6,750,000 บาท จำเลยจะต้องชำระเงินเป็นงวดรวม 4 งวด โดยผู้ขายเป็นผู้รับผิดชอบชำระภาษีธุรกิจเฉพาะและภาษีเงินได้นิติบุคคล ผู้ซื้อเป็นผู้รับผิดชอบภาษีท้องถิ่น ภาษีท้องถิ่น (ที่ถูกละเว้นส่วนท้องถิ่น) ภาษีโรงเรือนและที่ดินและภาษีอื่น (ถ้ามี) การชำระเงินตามสัญญาดังกล่าว จำเลยต้องชำระเข้าบัญชีธนาคารของสถาบันการเงินเจ้าของทรัพย์สิน และจำเลยมีภาระและหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โจทก์ในฐานะผู้ทอดตลาดต้องรับผิดชอบร่วมกับสถาบันการเงินที่อยู่ในความควบคุมขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินจะต้องนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มต่อกรมสรรพากร แต่โจทก์มิได้ดำเนินการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากเงินที่จำเลยชำระตามสัญญาในแต่ละงวดเพื่อนำส่งกรมสรรพากรทั้งที่เป็นหน้าที่ของจำเลยตามกฎหมายที่ต้องชำระ รวมเป็นเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มทั้งสิ้น 472,500 บาท โจทก์ทวงถามให้จำเลยชำระภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวนดังกล่าวให้แก่โจทก์หรือ

องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) เพื่อนำส่งกรมสรรพากร แต่จำเลยเพิกเฉย เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 โจทก์ในฐานะผู้ทอดตลาดได้ชำระเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน 472,500 บาท พร้อมเงินเพิ่มใน อัตราร้อยละ 0.75 ต่อเดือน คิดเป็นเงินเพิ่ม 83,278.13 บาท และได้ออกใบกำกับภาษีให้แก่จำเลย แล้ว โจทก์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิไต่เบี่ยตามกฎหมาย ได้แจ้งให้จำเลยชำระเงินภาษีมูลค่าเพิ่มคืนให้แก่ โจทก์จำเลยผิดผ่อนและเพิกเฉยทำให้โจทก์เสียหาย จึงต้องชดใช้ค่าภาษีมูลค่าเพิ่มที่โจทก์ได้ชำระ แทนไปจำนวน 555,778.13 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของจำนวนเงินดังกล่าว นับแต่ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 ถึงวันฟ้อง คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน 24,315.29 บาท รวมเป็นเงิน 580,093.42 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน 580,093.42 บาท ให้แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 555,778.13 บาท นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยให้การว่า โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหายเนื่องจากโจทก์เป็นผู้ทอดตลาดซึ่งทำการขายทอดตลาดใน ในฐานะตัวแทนหรือผู้รับจ้างขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินจึงเป็นตัวแทนของ องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน พ.ศ.2540 ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการกับสถาบันการเงินที่ถูกระงับการ ดำเนินกิจการ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจกระทำการกิจการต่างๆ ภายในขอบวัตถุประสงค์รวมถึง การถือกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองหรือมีทรัพย์สินต่างๆ รวมทั้งขายทรัพย์สินของ สถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ ซึ่งหากมีการขายทรัพย์สินขององค์การเพื่อการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงินก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม องค์การเพื่อการปฏิรูประบบ สถาบันการเงินไม่ใช่ผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงไม่มีสิทธิเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทั้งการให้บริการเช่า อสังหาริมทรัพย์ก็ได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร มาตรา 81 (1) (6) โจทก์ซึ่งเป็นเพียงตัวแทนหรือผู้รับจ้างให้ดำเนินการทอดตลาดทรัพย์สินขององค์การเพื่อการปฏิรูป ระบบสถาบันการเงินจึงไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องนำส่งตามกฎหมาย การที่โจทก์ก็ได้เสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มแก่กรมสรรพากร จึงเป็นการชำระไปโดยหลงผิดเพราะไม่มีมูลหนี้ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ จำต้องนำส่ง โจทก์ไม่ใช่ผู้เสียหายจึงไม่มีอำนาจฟ้อง เมื่อการขายสิทธิการเช่าได้รับยกเว้นให้ไม่ต้อง เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ราคาที่จำเลยประมูลได้จึงเป็นราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม (หากมี) เอาไว้ด้วยแล้ว หากจำเลยทราบว่าจะต้องรับผิดชอบในภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย จำเลยจะไม่เสนอราคาสูง การประมูล ทรัพย์สินและการเข้าสู่ราคาเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะปกปิดข้อเท็จจริงที่ควร บอกให้แจ้งในราคาขายสินค้าที่ประมูลเป็นสาระสำคัญในสัญญา จึงเป็นสัญญาที่ไม่ ชอบด้วยกฎหมายขัดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม และพระราชบัญญัติ คຸ້ມຄອງຜູ້ບໍລິໂກດ สัญญาซื้อขายสิทธิการเช่าจึงตกเป็นโมฆะ หลังจากจำเลยชนะประมูลแล้ว โจทก์ ได้ออกใบรับรองการประมูลเพื่อยืนยันราคาที่ประมูลได้ซึ่งในขณะที่ออกใบรับรองการประมูลนั้น โจทก์ย่อมต้องทราบว่าราคาที่ประมูลคือราคาซื้อขายหากมีการภาษีมูลค่าเพิ่ม โจทก์จะต้อง คำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มได้เลยว่าภาษีมูลค่าเพิ่มเท่าใด เพื่อทำสัญญาตกลงจะชำระค่าสินค้าตาม หลักเกณฑ์ต่อไป แต่กลับทำสัญญาโดยไม่มีภาระภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งเป็นการผิดวิสัยในทางการค้า และโจทก์ควรที่จะต้องแจ้งให้จำเลยทราบในวันที่ยื่นเงินชำระงวดแรก อีกทั้งโจทก์เป็นผู้มีหน้าที่ นำส่งและยื่นแบบรายการภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนต่อ กรมสรรพากรภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือ

ผู้ประกอบการแล้วแต่กรณี และเป็นหน้าที่โจทก์ที่จะต้องทราบและตรวจสอบว่าจำเลยซึ่งเป็น
ผู้ชนะการประมูลได้ชำระเงินแก่โจทก์ตามเงื่อนไขสัญญาแล้วหรือไม่ แต่โจทก์ไม่เคยแจ้งให้จำเลย
ทราบว่ามีการระงับมูลค่าเพิ่มที่จำเลยต้องรับผิดชอบ ซึ่งหลังจากจำเลยได้ชำระเงินงวดสุดท้ายใน
วันที่ 8 เมษายน 2542 แล้ว โจทก์ส่งมอบและโอนสิทธิการเช่าให้แก่จำเลย แต่กลับไม่แจ้งเรื่อง
การระงับมูลค่าเพิ่ม เป็นการผิดวิสัยทางการค้าของโจทก์ จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบในมูลค่าเพิ่ม
หากฟังว่าจำเลยต้องรับผิดชอบชำระมูลค่าเพิ่ม จำเลยก็ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินเพิ่มและดอกเบี้ยตาม
ฟ้องเพราะการไม่นำส่งหรือชำระมูลค่าเพิ่มของโจทก์ไม่ใช่ความผิดของจำเลย และจำเลยไม่
ทราบว่าหลังจากประมูลได้แล้วต้องรับผิดชอบในมูลค่าเพิ่มอีก แต่เป็นความผิดของโจทก์เองที่ไม่
ดำเนินการชำระหรือเรียกหรือนำส่งมูลค่าเพิ่มแก่กรมสรรพากรภายในกำหนดตามกฎหมาย
และการชำระเงินตามสัญญาจะซื้อขายสิทธิการเช่า จำเลยได้แจ้งการโอนเงินแก่โจทก์ทุกครั้ง
โจทก์ไม่เคยออกใบกำกับภาษีหรือแจ้งว่ามีภาระมูลค่าเพิ่มที่จำเลยต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด
โจทก์ไม่ได้ชำระเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มตามฟ้องแก่กรมสรรพากร และไม่เคยออกใบกำกับภาษีตาม
ฟ้อง เนื่องจากข้อความในเอกสารโจทก์เป็นผู้จัดทำขึ้นเอง ไม่เคยแจ้งหรือส่งให้แก่จำเลย และ
การซื้อขายสิทธิการเช่าเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2542 แต่โจทก์เพิ่งออกใบกำกับภาษีในปี 2544 จึงไม่อาจ
ทราบได้ว่าเป็นการชำระเงินค่าภาษีมูลค่าเพิ่มจากการซื้อขายสิทธิการเช่าตามฟ้องหรือไม่ เพราะ
ไม่มีรายการว่าเป็นการชำระค่าภาษีอะไร เกี่ยวกับสินค้าชนิดไหน จำนวนค่าภาษีที่ชำระก็ไม่ตรงกับ
ที่กล่าวอ้างให้จำเลยรับผิดชอบ มูลหนี้พิพาทที่โจทก์ฟ้องไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ
ศาลภาษีอากรกลาง เพราะจำเลยไม่เคยได้รับแจ้งการประเมินจากกรมสรรพากร มูลหนี้คดีไม่ใช่คดี
ที่พิพาทเกี่ยวกับสิทธิของรัฐในหนี้ค่าภาษีอากรและไม่ใช่คดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตาม
ข้อผูกพันซึ่งได้ทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่การจัดการเก็บภาษีอากร เพราะโจทก์ฟ้องไล่เบี้ยให้จำเลย
รับผิดชอบชำระมูลค่าเพิ่มที่โจทก์ชำระแทนไป ซึ่งมูลค่าเพิ่มที่โจทก์ชำระแทนไปนั้นก็ไม่ใช่
มูลค่าเพิ่มที่โจทก์ต้องชำระและจำเลยไม่ต้องรับผิดชอบ ขอให้ยกฟ้อง ศาลภาษีอากรกลาง
พิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน 472,500 บาท พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี
นับแต่วันที่ 18 พฤษภาคม 2544 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่โจทก์ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้
ยก ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ 4,000 บาท จำเลยอุทธรณ์
ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า "ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า โจทก์รับจ้างองค์การ
เพื่อการปฏิรูปสถาบันการเงิน (ปรส.) ให้ดำเนินการขายอสังหาริมทรัพย์โดยวิธีขายทอดตลาดและ
หรือวิธีแข่งขันราคาแบบอื่น เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2542 จำเลยชนะการประมูลสิทธิการเช่า
สำนักงานชั้น 3 และชั้น 4 อาคารเดอะแกรนด์ไชน่าเทรดทาวเวอร์แอนด์โฮเทล รวม 10 ยูนิต
อันเป็นทรัพย์สินของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) โดย
โจทก์เป็นผู้ทอดตลาดภายใต้การดำเนินการของ ปรส. ในราคา 6,750,000 บาท จำเลยได้
ทำสัญญาจะซื้อขายสิทธิการเช่าทรัพย์สินดังกล่าวและลงลายมือชื่อเป็นผู้จะซื้อ บริษัทเงินทุน
หลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) โดยบริษัทโจทก์ผู้รับอำนาจและโดยนาย
สุรศักดิ์ สรรพพิทักษ์เสรี ผู้รับมอบอำนาจช่วงลงลายมือชื่อเป็นผู้จะขาย ตามเอกสารหมายเลข จ.1
แผ่นที่ 3 ถึงที่ 7 มีเงื่อนไขสำคัญว่าผู้จะขายเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีธุรกิจเฉพาะและ
ภาษีเงินได้นิติบุคคล ส่วนผู้จะซื้อเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีท้องถิ่น ภาษีบำรุงท้องที่ (ที่ถูก
ภาษีส่วนท้องถิ่น) ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีอื่นๆ (ถ้ามี) การชำระเงินตามสัญญาแบ่งออก
เป็น 4 งวด โดยจำเลยจะต้องชำระโดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้จะขายหรือด้วยเช็คเช็ค

หรือตราฟต์ที่สามารถเรียกเก็บเงินได้ในเขตหักบัญชีกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยเช็คหรือตราฟต์ดังกล่าวจะต้องขีดคร่อมเฉพาะสิ่งจ่าย "บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) (ปรส.2)" ซึ่งจำเลยได้ชำระราคาครบถ้วนแล้วแต่โจทก์มิได้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากจำเลยซึ่งต่อมาวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2544 โจทก์ในฐานะผู้ทอดตลาดได้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่มรวมจำนวน 555,778.13 บาท แก่กรมสรรพากรแล้ว มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยว่า โจทก์มีสิทธิฟ้องเรียกให้จำเลยชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่มพร้อมดอกเบี้ยที่โจทก์ชำระให้แก่กรมสรรพากรหรือไม่ จำเลยอุทธรณ์อ้างว่า การขายสิทธิการเช่าทรัพย์สินพิพาทนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534 มาตรา 3 (6) ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 321) พ.ศ.2541 ปัญหานี้ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว มาตรา 3 บัญญัติว่า "ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการขายสินค้าดังต่อไปนี้... (6) การขายทรัพย์สินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน" ซึ่งตามท้ายพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 321) นี้ได้ให้เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้คือเพื่อสนับสนุนการดำเนินการขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในอันที่จะแก้ไขปัญหา ระบบสถาบันการเงินและฟื้นฟูฐานะของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินการ รวมทั้งลดภาระขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในการดำเนินการด้านภาษีมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากการขายทรัพย์สินหรือการให้บริการขององค์การ สมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายทรัพย์สินหรือการให้บริการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ ดังนี้เมื่อพิจารณามาตรา 3 (6) ประกอบกับเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้แล้วจะเห็นได้ว่ารัฐต้องการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มในการขายทรัพย์สินที่ดำเนินการโดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนและลดภาระให้แก่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินในอันที่จะแก้ไขปัญหา ระบบสถาบันการเงินให้ได้ผลสำเร็จโดยเร็ว และเนื่องจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินจัดตั้งขึ้นโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ.2540 มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการและชำระบัญชีบริษัทที่ถูกระงับการดำเนินการในกรณีที่บริษัทดังกล่าวไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ เมื่อนำเอาวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินขึ้นมาพิจารณาประกอบด้วยแล้วจะเห็นได้ชัดเจนว่าการขายทรัพย์สินขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หมายความว่า การขายทรัพย์สินของสถาบันการเงินที่ถูกระงับการดำเนินการโดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน หากใช้หมายความว่า ทรัพย์สินที่ขายเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินไม่ฉะนั้นเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินได้จัดการแก้ไขฟื้นฟูฐานะของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) ที่ถูกระงับการดำเนินการแล้วนำสิทธิการเช่าที่พิพาทเป็นทรัพย์สินส่วนหนึ่งของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) ออกขายทอดตลาดแม้จะเป็นการว่าจ้างโจทก์ให้เป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแทนก็ต้องถือว่าเป็นการดำเนินการขายโดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินนั่นเอง การขายเช่นนี้ย่อมมีผลให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) มิต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 3 (6) แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

ฉะนั้น โจทก์ซึ่งเป็นผู้รับจ้างดำเนินการขายทอดตลาดสิทธิการเช่าพื้นที่พิพาทแทนองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงินจึงไม่ต้องรับผิดชอบภาระภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 83/5 แห่งประมวลรัษฎากร และแม้จำเลยจะมีข้อตกลงกับโจทก์ตามสัญญาจะซื้อจะขายสิทธิการเช่าเอกสารหมาย จ.1 แผ่นที่ 3 ถึง 7 ข้อ 10 ว่าจำเลยจะเป็นผู้รับผิดชอบในการชำระภาษีต่างๆ แทนโจทก์ ซึ่งหมายความว่าจำเลยจะต้องรับผิดชอบภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยก็ตาม แต่เมื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ตะวันออกฟายแนนซ์ (1991) จำกัด (มหาชน) ได้รับยกเว้นไม่ต้องภาษีมูลค่าเพิ่มจึงไม่มีภาษีมูลค่าเพิ่มที่จะต้องให้จำเลยรับผิดชอบแทน โจทก์จึงไม่มีสิทธิที่จะฟ้องเรียกให้จำเลยชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและเงินเพิ่มพร้อมดอกเบี้ยที่โจทก์ชำระให้แก่กรมสรรพากร ที่ศาลภาษีอากรกลางพิพากษามานั้น ศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรไม่เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยฟังขึ้น" พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

องค์คณะ

ธีรศักดิ์ เตียววัฒนานนท์ · วิชัย ชื่นชมพูนุท · โนรี จันทรทรร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1057/2549>